

Arrest

nr. 73 612 van 20 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juli 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. De voormelde aanvraag resulteert in een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2011 waarbij ze onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

*(M.A. R.)
nationaliteit: Ghana
geboren te (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter -§3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter medische getuigschriften over. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 01/07/2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9 ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) ongewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 15 (vijftien) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.
(...)”*

1.3. Deze beslissing wordt op 29 juli 2011 ter kennis gebracht van verzoeker, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt :

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 07/07/2011

wordt aan (M.A.R.)

geboren te Tema (Ghana), op (...),

van GHANA nationaliteit, verblijvend: (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 13/08/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal,

Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum."
(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt onder meer wat volgt :

"Enig middel: schending van artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht

- De DVZ oordeelt in de beslissing dat de aanvraag 9ter VW van verzoeker onontvankelijk is vermits het standaard medisch attest niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

De bestreden beslissing stelt het volgende: M. A., R. (...) (R.R.: (...)) nationaliteit: Ghana geboren te Tema op (...) adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter -§3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter medische getuigschriften over. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vastgesteld door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform tot model van dit standaardgetuigschrift De aanvraag werd ingediend op 01/07/2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

- Verzoeker is het niet eens met de beslissing van de DVZ.

Het ingediende medisch attest en het standaard medisch attest, dat sinds eind januari 2011 dient aangewend te worden, zijn volledig gelijk. Enkel de hoofding van het attest verschilt. De gevraagde gegevens betreffende het ziektebeeld van de aanvrager is in beide attesten geheel gelijk. De DVZ heeft aldus nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren. De DVZ heeft slechts een oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest.

Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)

3 ° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid;

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt;

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. "

De hoofding van het door verzoeker ingediende medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken) "

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken. "

Met uitzondering van de hoofding is het ingediende medisch attest inhoudelijk volledig gelijk aan het standaard medisch attest. Het ingediende attest vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te meer in de memorie van toelichting het volgende wordt bepaald met betrekking tot het medisch attest:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o. m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt.

De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden. " (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

Het ingediende medisch attest voldoet volledig aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24 januari 2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien het attest de ziekte vermeldt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Tenslotte verwijst verzoeker naar de beslissing van uw Raad van 18 mei 2011, nr. 61 726 waar de voorzitter van oordeel is dat de DVZ heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en slechts een héél oppervlakkige prima facie toets heeft uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest en dat dergelijke werkwijze niet strookt met een zorgvuldig bestuur."

2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota als volgt :

"Verzoeker betwist niet dat hij het standaard medisch getuigschrift, vereist door artikel 9ter §1 van de Wet van 15 december 1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007, in werking getreden op 29.01.2011 niet overmaakte doch houdt voor dat het door hem overmaakte attest ,op de hoofding na, dezelfde inhoud heeft als het bij wet voorgeschreven standaard attest.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker op 01 juli 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.

Deze aanvraag diende bijgevolg onderzocht te worden in het licht van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (in werking getreden op 10 januari 2011) en het KB van 24 januari 2011 (in werking getreden op 29 januari 2011) tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 9ter §1 stelt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Het in paragraaf 1 bedoelde standaard medisch getuigschrift werd als bijlage gevoegd bij het KB van 24 januari 2011 (stuk 1):

Art. 4 - Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt;

"Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Verzoeker voegde bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 een medische attest voor dat niet overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011.

Artikel 9ter §3, 3° is dienaangaande zeer duidelijk:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...)"

Deze bepaling laat geen appreciatieruimte over aan verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift niet werd gevoegd bij de aanvraag, zodat deze aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard, overeenkomstig voornoemde bepalingen.

Dit determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoeker niet aantoonde op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

Verzoeker brengt geen ernstig middel aan ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enige middel is niet ernstig."

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het

medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

2.4. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker *in concreto* verweten wordt geen standaard medisch getuigschrift te hebben voorgelegd zoals vastgelegd bij koninklijk besluit van 24 januari 2011.

2.6. Uit een vergelijking van het in het punt 2.4. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en één van de door verzoeker bij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde medisch getuigschriften, dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. Het door verzoeker overgemaakte medisch getuigschrift bevat alle rubrieken die voorzien zijn op het model standaard medisch getuigschrift en bevat de door de wet vereiste vermeldingen namelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

2.7. Verwerende partij betwist de stelling van verzoeker niet dat het voorgelegde medische attest inhoudelijk volledig gelijk is aan het voorziene model van standaard medisch getuigschrift maar betoogt dat dit geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat er geen model medisch getuigschrift werd gebruikt en dat de toepasselijke wettelijke bepalingen haar geen appreciatieruimte laten, zodat de aanvraag onontvankelijk moest worden bevonden.

2.8. Kernvraag in huidige betwisting –die wordt onderzocht in het licht van de door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel- is dan ook of de verwerende partij op grond van de afwijking in hoofding tussen het door verzoeker gehanteerde medisch getuigschrift en het model standaard medisch getuigschrift, redelijkerwijze kon beslissen dat het medisch getuigschrift van 15 mei 2011 dat door verzoeker werd overgemaakt geen standaard medisch getuigschrift is in de zin van artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet.

2.9. De hoofding van het in de onderhavige zaak ingediende medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

“MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)”

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”

2.10. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het medisch getuigschrift ingediend door verzoeker tussen de woorden “Bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzake ”, de woorden “de

adviserende arts van” werden gevoegd , de woorden “(F.O.D. Binnenlandse Zaken)” deels in afkorting achteraan vermeld staan in plaats van vooraan, de woorden “Algemene directie van de Dienst Vreemdelingenzaken” slechts eenmaal vermeld worden, de woorden “medisch attest” worden gebruikt in plaats van “medisch getuigschrift en vooraan vermeld staan in plaats van in het midden, te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147): “Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”

2.11. Verzoeker kan derhalve worden bijgetreden waar hij stelt dat de verwerende partij heeft nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en slechts een oppervlakkige *prima facie* toets heeft uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest.

2.12. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Gelet op het feit dat de tweede bestreden beslissing, het op 22 augustus 2011 betekende bevel om het grondgebied te verlaten, is genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, zoals ook uitdrukkelijk uit de beide beslissingen blijkt, wordt de tweede bestreden beslissing samen met de eerste bestreden beslissing vernietigd.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 29 juli 2011 worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS